

[Munch-Petersen.]

hørende, være Modstander af de Principper, som er nedlagt i Betænkningen og Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Til den ærede sidste Taler skal jeg sige, at det aldrig her i Landet har været anerkendt som en juridisk Ret for enhver fremmed at blive naturaliseret, og jeg kender ikke noget europæisk Land, hvor en saadan Anskuelse gælder.

Til de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om politiske Anskuelser i Forbindelse med Erhvervelse af Indfødsret, skal jeg kun sige, at jeg aldrig har haft nogen Anelse om de politiske Anskuelser, som de paagældende Ansøgere nærer.

Angaaende Bemærkningen om, at Reglerne, saadan som de foreligger udarbejdet her og angivet i Bemærkningerne, skulde være Ændringer i reaktionær Retning, jeg tror, det blev sagt i nazistisk Retning; maa jeg betegne en saadan Bemærkning som fuldkommen komisk og kun byggende paa, at det ærede Medlem ikke har sat sig ind i det Spørgsmaal, der foreligger:

Jeg skal i øvrigt takke for de Udtalelser, der er fremsat om Lovforslaget fra de andre Partiers Side. Navnlig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg indkasserer med stor Tilfredshed al den overstrømmende Anerkendelse, som det ærede Medlem rettede baade til mig og til Indenrigsministeriet, og skal i øvrigt blot tilføje, at Naturalisationspraksis her i Landet har stadig væk været fastlagt i den nøjeste Overensstemmelse og Forstaaelse mellem Rigsdag og Indenrigsministerium, men at jeg selvfølgelig i øvrigt er rede til at drøfte de Spørgsmaal, der er berørt her i Tinget i Dag, i det Udvalg, som man ønsker nedsat.

Pürschel: Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun sige, at den nøje Overensstemmelse mellem Regeringspraksis og Rigsdag i hvert Fald ikke har givet sig Udtryk i, at Landstingsudvalgets Betænkning af 1866 har ført til det, den tilsigtede, nemlig en Begrænsning af Antallet af de Personer, der blev optaget paa Lovforslaget. Men den overordentlig elskværdige Tone, den højtærede Indenrigsminister undtagelsesvis anslaa, frister jo til Gengæld, og derfor skal jeg ikke gaa nærmere ind paa dette, men kun rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen.

Jeg vil bede ham om at oplyse dette høje Ting om, hvilke Regler der gælder for Erhvervelse af Statsborgerret i Sovjetrus-

land. Det vilde sikkert være meget interessant, fordi det ærede Medlem regner saa sikkert med at kunne føre Danmark ind i den Lyksalighedstilstand, saa var det rart paa Forhaand at vide noget om, hvordan det er. Paa nogle Punkter har jeg set mig i Stand til at oplyse det, og jeg kan ogsaa paa dette Punkt fremhæve et Par karakteristiske Ting. For det første det, der staa meddelt i Bladene i Dag; at en berømt russisk Professor, som har Bopæl uden for Rusland, uden videre er blevet holdt tilbage derovre under et Besøg; man har nægtet ham Udrejsetilladelse, fordi man har Brug for ham. Det er jo ikke saadan videre liberalt, det kan man vist ikke paa nogen Maade hævde, og der er vel Grund til at tro, at naar man paa den ene Side anlægger det Synspunkt, at man ikke vil undvære et meget værdifuldt Individ, vil man paa den anden Side ogsaa anlægge det Synspunkt, at man ikke vil optage et mindre værdifuldt Individ; det vilde i hvert Fald være ganske konsekvent, og man kan sige meget om de russiske Magthavere, men man kan ikke bebrejde dem Mangel paa en vis haardhændet Konsekvens.

Der næst kan jeg oplyse, at der i den russiske Straffelov ogsaa findes Forvisning blandt de Straffe, man kan anvende, ogsaa over for Statsborgere, som har gjort sig skyldige f. Eks. i usømmelig politisk Agitation, en Ting, der ikke vil være uden Interesse for det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, hvis han befandt sig under russiske Forhold; hvis han slap fra det med Livet, vilde han blive landsforvist eller maaske dømt til at opholde sig paa en eller anden øde Ø, hvor han kunde gaa og deklamere for Maagerne og andre, der kunde tænkes at have Interesse i at høre paa ham. Denne Straffemetode er forladt her i Danmark for en 120—130 Aar siden; men man er altsaa ikke kommet videre ovre i Fremskridtslandet Rusland, end at der bruger man den endnu. Det tyder ikke paa, at Tilstandene derovre egentlig paa dette Omraade skulde være saa efterstræbelsesværdige, og det vilde da ogsaa være højest besynderligt.

Med Hensyn til den politiske Agitation og den Spærring, der undertiden finder Sted, skal jeg bringe i Erindring, at det er ikke blot en kommunistisk Hr. Dobb, der er blevet stoppet, men ogsaa i sin Tid en Nazist, Hr. Goebbels, saa det kan saamænd være Hip som Hap. Jeg mener jo, at begge Dele var urigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.